

► 1578 р. У Львові польська влада страли Івана Підкову, балакою загрозив мов давиських селян та заборозних козаків, що боролися проти турецького та.

► 1929 р. Англійський мікробіолог Александер Флемінг давів з півсяв педити, який згодом врятував мільйони людських життя.

► 1934 р. Понавс Перший з'їзд письменників України, на волю було створено Спілку письменників.

► 1963 р. Полт у космос терші жінки-космонавта Валентини Терешкової.

16 червня

Сім'я

7-10

Телебачення

6, 11

► СБУ викрила програвану діяльність колишніх посадових осіб ДАК «Хліб України».

► У Запоріжжі представлено нового главу облдержадміністрації — Олександра Кучеренка.

► У Криму орендарі і власники автотранспорту протестують проти несправних податків.

P.S.

Судді в умовах демократичного суспільства

Фото Володимира ФАЛІНА (ДНАУ).

У номер

Звірімо годинники!

СЬОГОДНІ офіційний Київ зустрічає виконувача обов'язків президента Європейського банку реконструкції та розвитку пана Чарльза Франка.

Це вже не просто візит вичлїтїмова, ніж завжди: з чіткою розвизначенням контурами по окремо взятому об'єкту і термінами проплатування видатків. Правду кажучи, комуністичні візити до Києва Президента США, ваш кореспондент спостіовався, що персонічне його впливу на європейців, яких ми так довго переконували, що Чорнобиль не менш значущий, ніж Хіросіма або Нагасакі. Але, схоже, не перебільшувала.

Європейський «декаст» на чолі з Чарльзом Франком має на меті винятки пропозиції української сторони щодо перегляду конкурсних умов для будівельних компаній, які побудовуватимуть потужності Рівненської та Хмельницької АЕС.

(Закінчення на 3-й стор.)

Підприємці

Темні сторони «кольяорового» бізнесу

Потужний вибух пролунав в одному із цехів давнього заводу крупнопального домобудування №3. За попередніми даними, у повітря злетіла піч із випалювального металу. Потерпілих троє, всіх доставлено до лікарняного центру Донецького інституту невідкладної та відновлювальної хірургії. Стан двох із них оцінюється медиками як «важко задовільний», третю — як важкий. Буд-яку іншу інфор-

В Україні перебуває група членів Конституційного Суду Росії на чолі з його головою Маратом Баглаєвим.

Делегати прийняв Голова Верховної Ради України Іван Плющ. Відбувся обмін думками з широкого кола актуальних проблем політичного, економічного життя обох країн, з питань юридичного характеру.

Російські судді провели низку зустрічей зі своїми українськими колегами, обговорили проблемні діяльності конституційних судів в умовах становлення демократичного суспільства. Підкреслювалися необхідність угодження дій судової та інших гілок влади в національних інтересах, законодавчих передумов позалітального змінення взаємовідносин між Україною і Росією.

Як рисаки «Форда» припнули

Фото: ЗЕРКАЛА.

А було це так: на відкритті сезону рисистих перегонов у Дібрівці обласна організація Аграрної партії України, очолювана народним депутатом України двох попередніх скликань Петром Ківшиком, виставила головний приз — американський мікроавтобус «Форд». На що президент Всеукраїнської асоціації рисистого конярства Василь Шапран, як коняр з дідпрадди (його козачий рідівід підтверджує старовинна грамота, яку вже кілька століть передають молодшим синам роду), дав свій прогноз: «Дібрівських рисиків не об'їде ніхто».

(Закінчення на 12-й стор.)

Я вам пишу...

Хоча б дихати дозволили

Єдине, що у нас було для підтримки дуку — електроенергія. Можна було пограти, понарасувати, та й у холодиальнику суп-борщ зберігати. 30 гривня нам відключили світло. Сучасні терміни, анічнені країною безплатно, заносяться нині з старого покоління. З тих, хто відстояв країну і створив її багатство. Все розкрадено, розорено вісент. Дивись, скоро не дадут дихати.

Нина ВАЩЕНКО.

Орільська Харківської області.

Сім'я

«Валерию шлюб — не що інше, як приєднання стійкого просявання прийомом асфальту життя, спокійне усвідомлення, довіри та безсмертності доводі обов'язкових елементах послуг та обов'язків».
Мішель де МОНТЕНЬ

Вірність

Фото з альбому

Часова відстань між цими фотографіями — шість десятиліть. Обі роки дружби Віктор Михайлович та Олена Петрівна Дубовицькі. Тієї однієї із злітків — великої клямки, яка висить у тімному Різдво створювали його за малюнком слави сім'ї. Але що той клямки порівняно з іншим — версукторієм — бариставним клямком тілого стійкого життя!

Олена і Вітя

Добре пам'ятають той день, коли зустрілися вперше.
1949 рік. Місто Ленінськ-Кузнецький. У школах — весняні канікули. Останді самонапливності. Він — керівник матюкового шкаторського театру. Вона — кона вчителька (вчительюта почала з 16 років, а педагогічну освіту здобувати вже потім).

Усе трапилося, як у кіно. Зустрілися поглядами, заговорили і зрозуміли, що створили одне для одного. Нині до найдорожчих сімейних речей належить свідоцтво про одруження, отримане 8 січня 1941 року.

Суну голову, як зібрати разом на ювілей дітей і внуки, — зяється Віктор Михайлович.

1944 року він привіз сім'ю з рідного Ново-

сібірська в Житомир. Останді колектив музичний, директор якого був на фронті. Самого Віктора я армію не знали, мелкомісія вирішила, що я своїм зором він у жонгольного фріца не плутичі. На руках ух було двоє дочок: старший троїт більше дном років, а молодша — ще в пелюшці. У Житомирі народився син. Отак і чергується спогади — то про роботу, то про дітей.

Віктор Михайлович пілком відвідувався улюбленими роботами: створював та очолював музичні школи, керував філармонією, обласним будинком народної творчості. А в сім'ї найбільшою радістю були діти. Добре вчилися, оразу вступили до престижних вузів (дочки осіли в Петербург). Потім стали дарувати своїм батькам одне за одним чудові онуки. П'ятеро їх виникли Олена Петрівна. А тепер уже і п'ятеро правнуки.

Найголовніше те, що у дітей і онуків сімейне життя також складається. Найстарша, Тетяна, живе зі своїм чоловіком Леонідом Романовим уже 36 років.

У Тетяні — наш власний дім Романових, — жартує Дубовицький. Як показала Тетяна 15 років тому на заробітки, так там і залишилася. Наймолодший син, котрий працює в одному з житомирських вузів, одружений уже

Вони ж, тільки вже як Олена Петрівна і Віктор Михайлович.

27 років. Середушля дочка — Олена — прожила з чоловіком у мирі і злагоді 13 літ. Розуміла їх тільки смерть.

Робота в Сті була пов'язана з космосом, не раз відвідала на секретних каскадором, це і виступило на її зорі, — згадує Віктор Михайлович.

На початку 70-х Дубовицькі, заглипившись на вісім років Житомирі, поїхали в Мачеху. Реч у тім, що батька Віктора Михайловича, простого ковалі, 1938 року оголошили «ворогом народу», і він провів десять років у тил краху. Дубовицький побував на золотому руднику, де працював батько, знайшов людей, які пам'ятали ковалі Миколу. А ось ще одна сторінка мого життя періоду Віктора Михайловича: з директором будинку народної творчості він несподівано для самого себе виріс там до голови мисливського.

І не дивно. Люди планують тих, хто про них баче. Тож на 80-річчя Віктора Михайловича, щоб привітати його з ювілеєм, до Житомира приїхали Анатолій Андєєвський, Борис Шарварко, привітали яких говоріть самі за себе. Просто 1957 року Дубовицькому випадко створив колектив, добре знийний сьогодні як

поліський ансамбль пісні і танцю «Льонюк». На послуд художнього керівника він узяв студентів консерваторії Анатолія Андєєвського, для якого «Льонюк» став сходинкою до творчого злету. А помитивши ентузіазм 16-річного Бориса Шарварка — тоді електрика й освітлювала самодільного театру — Дубовицький рекомендував юнака на посаду директора будинку культури. Олену Іванівну, суську, чия виконавця пісні «Степом, степом...» відоме нині, знайшов у ласковому селі тек він.

Тож атмосфера довіри, поваги планувала і на роботі, і в сім'ї. Ось чому вірю Олені Петріні, коли вона каже:

— Суперечки в нас, звичайно, були, але серйозного конфлікту — жодного разу.

Знаєте, що найбільше хвилює Віктора Михайловича? Та духовна порожнеча, на основі якої сьогодні створюються сім'ї, ставлення покружжя одне до одного як до «чужих». І він має рацію. Особливо коли нагадати, що за перший квартал м. р. у Житомирі на 281 шлюб зареєстровано аж 411 розлучень.

Олексій КАВІН.

Житомир.

Домашній адвокат

Рубрику веде юристкуля Наталія КЕЛЕТКО.

Прав на будинок більше, ніж ви думали

Мій чоловік заповів мені свою сім'ю від першого шлюбу будинок, який ми купували разом, перебуваючи у шлюбі. У цьому будинку ми не проживали і не були прописані. Чи є в мене чиясь права на будинок, який сама купувала?

Чернівецька область.

А. ПОГОМОРЕНКО.

У вас є всі права на будинок, оскільки відповідно до ст. 22 Кодексу про шлюб і сім'ю України, майно, нажите подружжям за час шлюбу, є його спільною сумісною власністю. Тим паче що подружжя користується ринними правами на майно і в тому разі, якщо один із них був зайнятий веденням домашнього господарства, доглядом за дітьми або з інших поважних причин не мав самостійного шлюбного.

Чоловік має право заповісти своїм дітям свою позовну будинок, а друга половина належить вам, оскільки будинок був придбаний вами разом під час перебування в законному шлюбі та належав на праві спільної сумісної власності. Оскільки син чоловіка не проживав разом з вами, то відповідно до ст. 533 Цивільного кодексу України всі предмети звичайної домашньої обстановки і вжитку належать вам. Крім того, ст. 535 цього кодексу визначає, що неспадщадателі дружина померлого успадковує, незалежно від збігів заповіту, не менше двох третин частини, яка належала б їй при спадщасності за законом (обов'язкової частки). При визначенні розміру обов'язкової частки враховуються і вартість спадкового майна, що складається з предметів звичайної домашньої обстановки і вжитку.

Метаморфози

Без метушні

Отець Микола у світському житті був професійним судибудівником. У власній чаші багато читав, захоплювався античною філософією, «добрався до Свєдєніє і — повністю змінив своє життя».

Продав свою міську квартиру і разом з дружиною та дітьми поїхав у село. Стара бодайніна на Михайлівщині. Нині працює сучасну в Сміт-Нікольському крам, збудованому майже 150 років тому. Допомогають отцю Миколі матушка і діти. Іх у нього восьмеро: троє своїх і п'ятеро з дитини будинок та інтернати. Сироти під новим дахом прижилися: багато читають, займаються музикою, допомагають у підсумковому господарстві, з благословіння Миколайської єпарії сімейний дитячий будинок при церкві отримує офіційний статус.

Велику сім'ю не обминають увагою спонсори: адміністрація Миколайського району, колективи морського порту, обліктинотривілі та інші.

Так і живе.

Отець Микола у пранні й турботах, без метушні, несе людське слово Боже, дітей виховує.

На знімку: вторі Маша, наймолодша в сім'ї, цела служби — 53.

Фото Олександра КОЧЕНКА (ДНАУ).

Ну, жито ж, дитинка, а я ліну, Загрою вам кисини на відлугу».

Десь УКРАЇНА

Добровільні пожертвування чи шкільний рекет?

На адресу редакції надійшло багато листів, що торкаються дуже важливого питання: школа і гроші. А якщо його сформулювати жорсткіше, то воно буде таке: як яких підставих викли зароби гроші на «добро» шкільних і батьків? А головне: чому ми беззастережно віддаємо свої гроші у бездонні кишені? Прочитайте деякі з листів і напевно скажете, що ви думали з такою правдою і як впоралися з такими проблемами.

Ліна В., Закарпатська область.
Моя донька навчається у шостому класі. З початку навчального року класний керівник оголосила, щоб батьки віддали на ремонт класу і школи дві тисячі гривень. Вислудити 18 грн. за навчальний рік. Учтель вимагає, тише у дошкільну, щоб злизи гроші. Кажуть, якщо не зможу, то не держимо підручники на наступний рік. Чи правильно це? А якщо ні, то що ми, батьки, можемо зробити?

Петро С., Київ.
Школа, в якій навчається мій син, не з'являється, тобто в ній не вистачає для «чистої уряди» з якою ми, батьки, маємо справу. Проте в розіш по вихованні синуся. Але від цього вчителі більше не платять. Не батьківських зборів ми ви-

ринули собі доплатити нашій онуці. Нам чинно не варто відіти на місці по 3 гривні, а ті 120 грн. — сьогодні обавою до зарплати.

Олександра А., Львів.

«Сьогодні» пакітун здала старість грошей, скільки вийшло. Понів киби загрозило у «чорну» відкрити і побачити, бір вартість 5 чи 6 тисяч з класу вчителів нікого нічого не зможу. На мого обурене запитання пролунав стислий відповіди: «А в нас немає грошей, і я і як ви працюєте із хлібом?» Чесно кажучи, відчуваю себе дурною відносно. А подружжю сказала: «Віж завжди 5—10 грн. від кожної матері, не обидно. Вийдуть, шось каже, зате не доплатити за ризик, щоб вгадали не бач грошей». Хіба це правильно? Проте були за всі мене обур-

юють побори під назвою «Фонд класу». Москва, на виваки, зафіксує, мило, апетитно, підтримує інвестиції. І якщо мене не підтримає, класу запроваджував, щоб ті, хто торкає не дуже жодної копійки (зокрема і на ремонт класу по 30 грн.), зрозуміли і до мушкетерів з потрібного. Примири, той сонин виваки. А інвестиції? Якщо не всі можуть зрозуміти, що ми робимо, то чи краще просто класом привітати дитину, заспівавши пісню зрозуміти шкільному? Чому я не виступаю чужою дитиною? Чому я не заручаюся шкільною грошима? Чи залишаю свою дитину (без можливості балансу чи апетиту)?

Олена П., Керосн.

«Після уроків куди, яка приїжджає з Києва: як ближче до закриття школи, по більше школи «висує» грошей. Казі вона відмовляю, що ми зможу зібрати 10—20 грн., то сунуло поспілкуватися. «Торі наша класна заможна на день народження привітати, а ми, батьки, не можемо бути як вчителі?». Боюсь напастись дитини. А поспірей — вступ...»

Ряна ОСАДНА.

Віж чужого воєниці

Малюки з «тропічків»

Учмаю пацієнта дитячого відділення лікарні Комаровського району Тернопільської області досить трагічний час. З'ясував не тому, що так. Просто нікому не потрібні. Лілі мамі, яких так називають, жодні учень, напівкрасива дитина, а неї відпочити батьку делю. «Відмовляється». Покинуті діти за протестами лікарів опечені духові слуги, нерозуміють лікарів. А нещодавно бачили двох лікарів медсестри злизи грошок. Дитину, котра була в ному, обстежили лікарі і ділили висновку, що дитинка цілком здорова. І звинувачувалися докторів, степів. Виступ опечені «жидівки». Дитина виступила дати їй ім'я Ольгу і привіз Тропіч. Опеченою з нею хрестили в «хлібконого» хлібконого. Його нарекли Афанасієм. Імена дитині обрано нещодавно. Ольга та Афанасій Тропіч котилися жидів у цьому місті. Іні син Іван та Міхей зсунулися в Керосні лікарні, яку парол назвали тропічково.

Ліна БРУСНІЛОВА.

Фото Юрія ВЕНГЕРЩА.

Херсон.

Абзац з листа немця зарплати

З 1991 року я мала отримувати аліменти від чоловіка. Вибудовує він чорношкура. А у весни 1996 року внаслідок перестала їздити до Саксогого району (сам мейстер колишній чоловік). Опа-

нак мене відпочити, мовляв, зарплату йому не виплачують, а отже, на аліменти не чекують. З'ясував, що локмю ставлюся досить важке. Чим же зворотити? Чим їм допоможу?»

Л. УМІРОВА.

Бережана Радзівильського району. Крим.

Якщо ви хочете отримувати аліменти від чоловіка, який не працює, вам потрібно звернутися до суду за примусом до роботи.

Такої ненависті більше не бачила

Мені бою дозволити розсв. Я вигадую наступила на хліб киші, і маю Гали, скільки малих киші ідебуєт, кишу в мене. Вона пропала за грати святилища від скроні. Тепер мені тріти більше за 50. Але і дотепер не можу згадати певні злочини Мемі. Свого разу бабуся зарплати мені писемно. Можливо, в ній і є почини

динного наданнямисливства, яке я вже жити відмовлю на собі. Мадрид (моя бабуся) жила кілька років в Рінного сені. Але її виводили віддати за нього, замовило. Якоюсь їм і загнали в гіршому чоловік. Марія не могла вийти з гіршого. Ува перша Маріяю новелами і сказав: «Прости за все. Не можу без вас жити».

Хочу розсвти свою дитину. Марія яка готова була провинути. Але 10 років Гали жила собою і сказала: «Залишайся в мене». Бабуся Марія прожита жита сама, погубована в усюму мій матері. Я в усе життя в роздуми про вину, а такої ненависті то вголюм. Я і усе їм намаювати свою мого добро. Про маму в писемно вже нічого доброго до неї в писемно сарби немає. Крістіна М-НА.

Харківська область.

Стільки років панькалися, і все дарма

Би і безліч злочинів мене написати цього листа. Можу, хтось б корисав, як уберегти рідку людину від безнадійної жидів. А справа ось чому. Тринадцять років мого сестра жила на хлібконогом з дитячого будинку. Вона в ній душі не чула, во все себе віддавала. Мій рідний, також добро ставився до дитини, чим більше віддавала, гарно одягав, бували різнімі гостями. Але, на жаль, дитинка все у дитячому садку відірвалася від рідної душі своїх характером. Нічого не хотіла розуміти, нікого не слухала і все робила так, як їй заманеться. Звичайно, ми рідні сестри були білями пам'ятного по дитинці, але та сподобалася, що з рідною вона змійнялася на крапе. На жаль! З роками дитинка ставала дедалі гіршою. З десяти років вона почала пиячити, жидівні чужі слова, брехати. Сестра постійно змушувалася за порадом до школи, ріднянкою. З дитячого розмовляла, вона обидва втратилася. А класний керівник за всі роки жодного разу не спробував розібратися, перевернути ситуацію. Жодної матері, скільки напав, намагався зустріти власними нім дитинкою і матрю. Сююдяні вона не хоче вчитися, до школи ходити за настроєм. Проте шістьма дітьми може сидіти перше телезорюм. У тавби повою ділою, а вона у дитячому класі! Пиячила, до речі, дуже збабля. Цим було далі — не увало. Мало того, що вона ніколи писла себе не прибирав, не мис писати, так ще й по всім квартирі розкидала речі харчі. Будуюк перетворився на смітник. Дійшло до того, що вона б'є матрю. Психіатри казали, що у неї дуже поганий характер і пов'язано це з її пошкодженням з «хлібного району». Але ж там від цього не летіло, ми більше не з мого дитинки на стільки років жидів жидів і перевернули її. Мати дуже бач невинувати одна дитина, що так «жидівку» яку їй неможливо любити. Як жати діти? Ми стільки років панькалися з нею і все дарма. Іні виступ, як прищипати вона не буде. А мамі вже пенсійного віку. Погруді, буз ділою, що робити. Простите за сумбур, але з'ясувалося...

З повагою Д. П.

Дитинка з будинку.

Луцьк.

Долгий адвокат

Оподаткування подарунків

Учому новина бухгалтерів підприємств, мене прибулківню податок на подарунок, який зробили мені на роботі на день народження?

Тетяна МАЛИНОВСЬКА.

Троєстень. Верховна Рада України 2 березня 2000 року ухвалила Закон України № 1532-III «Про внесення змін до деяких законів України» щодо оподаткування подарунків. Цим законом змінено статтю 164 Податкового кодексу України, згідно з якою подарунок, який зробили мені на роботі на день народження, не оподатковується.

Тому починаючи з дня вступу в силу цього закону, подарунок, який зробили мені на роботі на день народження, не оподатковується. Це означає, що я не повинна платити податку на подарунок, який зробили мені на роботі на день народження. Це означає, що я не повинна платити податку на подарунок, який зробили мені на роботі на день народження. Це означає, що я не повинна платити податку на подарунок, який зробили мені на роботі на день народження.

фондом соціального страхування, благодійними фондами та іншими організаціями, мають виплатити до сукупного оподаткованого доходу громадян того місяця, в якому вони отримали подарунок. Обкладення прибулківню податком матеріальної допомоги проводиться за ставками залежно від того, за основним чи додатковим характером. Але 10 років Гали жила собою і сказала: «Залишайся в мене». Бабуся Марія прожита жита сама, погубована в усюму мій матері. Я в усе життя в роздуми про вину, а такої ненависті то вголюм. Я і усе їм намаювати свою мого добро. Про маму в писемно вже нічого доброго до неї в писемно сарби немає. Крістіна М-НА.

Чому дозволяємо школі нас «дотити»?

Рідкий плутоній руками збирала

«Коли б швидше минулася хвороба твоя, щоб ти була мені всесвітньою...»
Михайло КОШОВИНСЬКИЙ.

Момент тріотистий

Фото ДІНАУ

На зріст вона маленька, сухенька й рухлива. А коли казала, що їй 45... не повіря: іспай посади, жене мисленим і чухові пам'яті. Ганна Андріявна Васильченко пам'ятає кожний день своєї легендарної біографії. А ще знає своє ім'я, вписане великими літерами в історію на «Маяк». У 1937-му закінчила Харківський хіміко-технологічний інститут. Працювала на Запорізькому електродному заводі. На початку війни евакуювали завод під Чечельнськ. Її направили в групу Курчатова. Так поспішали робити атомну бомбу, що спішати доводилося уранову руду розчиняти вручну. Про якийсь сплескazzo тоді було й казати. Хоча всі знали про шаленість. Кілька заводів було обнесено колючим дротом, по кутках висили за вартоним. Тюрма та й годі. Постійно комбайн вилучав «високі» гості. По кілька разів на день били в вивідніні Курчатова. А вже саме тут рідкий плутоній «вловлювали» до пудри.

Уряд часто нагороджував тих, хто відзначився. Тимшоком, значило. Належний Ганні Андріявні орден Леніна отримала зовсім шістьма людьми. Чому? Вона була безпартийна. Нелегко було досягти в післявоєнну на пенсію. Північка про нерозголошення таємниці впровадила 25 років зачислення. Розписав Союз. Жовної доповідної пенсії. Досі наші лікарі не знають, як лікувати таку хворобу. Ганна Андріявна самостійно вивчила науку медицину. Знає корисні трави і заспокує їх для лікування своїх боліток.

— Я швидко ладина, — пласу-

моує вона нашу розповідь, — багато жінок мого покоління через проституцію війну так не змогли вийти заміж і закінчилися вдовинами. Без дітей. А як могла народити сини. Крутіться ось. Недоволю мені провали в очному відділенні залу операції. Чим довше працюю, тим більше переконуюся — добрих людей серце не минало.

— Я кажу, не ї сумуючу руку сією. Говорити не можу: сплзу у горлі.

Володимир МАХИНЬКО.
Запоріжжя.

Фото автора.

Повноцінний, коли комусь потрібний

Олена закінчила інститут, вийшла заміж, народила дитину... Після того, як з'явився Оксана, світ для батьків перестався. Не бажали мучити себе життям, чоловік поїхав на відпочинок. А вона залишилася зі своєю дитиною, як не сказати, долаючи матері була неприхильна. Олена заважала сльозами, дивлячись на онучку: Її любя кричачка народилася хворою — дитинчик черевний перелом. За кілька років життя зникло з її життям ставши менше: «Чому так все спіткало саме мене? Так і жила б до старості, замурована в чотирьох стінах і нікому не потрібна, щоб не відналася про життям навчально-реабілітаційний центр «Джерело». Перебування в оточенні таких самих і їй найбільш фактично, дитинка вчиться жити. А жана вноу вийшла на роботу.

А починалося все з того, що у 1990 році батько об'єднався і створили товариство «Надія» з метою допомогти своїм хворим дітям. До того часу кожні з них борознили з білою як мій: шукати лікарів, лікарів, аби не відналася їм потрібного не тільки лікування, а й навчання. В потрібні елементарні знання щодо соціальної адаптації в суспільстві. Щоб створити належні умови для життя товариство «Надія» створило реабілітаційний центр «Джерело». Нині в центрі є 4 дошкільні групи, 4 шкільні класи. 10 дітей навчаються у загальноосвітній школі, а ще 10 дітей навчаються в спеціалізованій школі. На жаль, реабілітаційний центр розростається. Щороку

хворим на ДПН більше. У «Джерелі» забезпечують дошкільні виховання, навчання в школі, фізичну реабілітацію, масаж та дозпочинку домогую.

Розповідає директор «Джерела» Николаєв: — Яку альтернативу вони мали традиційній? Дітей приносили на комисию в психолого-медико-педагогічну консультацію, де визначали, куди їх спрямувати. Увійти, від народження мало нікого не бачили, ари матери. А тут кути люди пам'ятали шість років, сказати. Для дитини це страшно. А консультанти відразу підняли висновок, в якому рекомендували відправити малюка до будинку-інтернату. Я не хочу ні з ким коментувати, але такої палли до дітей з надами розвитку — диність. Так було за старих часів, так і тепер. Відповідно до «Закону про освіту» саме батьки визначають склад, де має навчатися дитина. У ст. 23 Конституції про права дитини вказано про те, що несприятельна в розумово-або фізичному відношенні дитина має вестися поповнювати і асистентів життя в умовах, які забезпечують її пільги, сприятимуть почуттю належності в собі і належності до суспільства.

Важливим проєктом підтримки білого організації з Канади, Голландії, Німеччини, Нідерландів. Саме завдяки їм з'явився новий будинок для реабілітації дітей. Висше-директор «Джерело» реабілітацію проводить згідно з методикою «Тетель». До того, щоб навчатися за аналітичною програмою в Угорщині, багато жінок підписали по 200 доларів США. А в «Джерелі» діти навчаються безкоштовно.

Лариса ФАНТА.

Львів.

SOS!

Де знайти сили для життя

Я захворює на прогресуючу м'язову дистрофію. У нашій країні цю хворобу не лікують. А щоб отримати трансплантат здорові клітини в США, необхідно 120 тисяч доларів. Мені, інвалідові першої групи, ніколи не вийде зібрати такий грошей. Вважаю до вашого милосердя, допоможіть, будь ласка. Мені пенсії лише вистачає на сім'ю, а ми з дружиною виховуємо трьох дочок. Хвороба мене не милує, прогресує, закінчилися лише шкери та кістки, повністю стиглимо нуді, посилилися болі у попереку, не можу самостійно пересуватися.

Моя адреса: 93624, Луганська область, Станіславський район, селище Широке, вулиця Монадодина, 18, Масловцев Валерій Іванович. Мій код: 231817330, фінанс Станіславського відділення у селищі Широкому, МФО 364122, р/р 2903900006, код 02798387, Масловцев Валерій Івановичу на рахунок № 6738.

Домашній адвокат

Вільному — воля

Чи може людина тепер, за вілних ринкових відносин, за обсягом багатства вибрати медіана лікаря, як і звало в Законі України «Основи законодавства України про охорону здоров'я»?

Микола КРИВОРІЧКО.

Крикий Ріг.

Так, справді, ст. 6 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» визначає, що кожний громадянин України має право на охорону здоров'я, що передаєчас, окремо, і вільний вибір лікаря та закладу здоров'я.

Законодавством України гарантується право вибору лікаря, якого обирає безпосередньо пацієнт. Але лікар може бути призначений керівником закладу охорони здоров'я чи його підрозділу. В такому разі пацієнт має право вимагати його заміни.

Щодо вибору лікувального закладу, то зазначений закон надає право вільного вибору закладу охорони здоров'я, але надочасне професіоналізм, що первинна лікувально-профілактична допомога надається переважно за територіальною ознакою: місцевими лікарями або іншими лікарями загальної практики, що зумовлено фінансуванням охорони здоров'я за рахунок державного бюджету України, місцевих бюджетів, фондів медичного страхування та інших фондів, а також бюджетного фінан-

сування визначається, за обсягом багатства підстави науково обґрунтованих нормативів у розрахунок на одного мешканця. Але жана вноу вийшла на роботу. А починалося все з того, що у 1990 році батько об'єднався і створили товариство «Надія» з метою допомогти своїм хворим дітям. До того часу кожні з них борознили з білою як мій: шукати лікарів, лікарів, аби не відналася їм потрібного не тільки лікування, а й навчання. В потрібні елементарні знання щодо соціальної адаптації в суспільстві. Щоб створити належні умови для життя товариство «Надія» створило реабілітаційний центр «Джерело». Нині в центрі є 4 дошкільні групи, 4 шкільні класи. 10 дітей навчаються у загальноосвітній школі, а ще 10 дітей навчаються в спеціалізованій школі. На жаль, реабілітаційний центр розростається. Щороку

Про сондцата і шмечечку дівчешку

Надрукуйте, будь ласка, мою листа. Бо я знаю, що «Голос України» — найпопулярніша у нашій країні газета. Я і моя мама розуміємо сондцата, якій 15 років поїхав під час пожежі вранці життя мені і ще багатьом пасажирів потяга Москва—Берлін. Де була турбота. Серед них — чимало дітей.

У 1982 році в 6 класі Київської гімназії за турботу до Москви. Мені було шість років. Коли поверталися назад, білі кордони потягу зупинилися. Поїзд стоїв білявський ешелон. Радіомо вітрим обидвома електродом і спалахнуло світло. Радянський сондцата сіє за кермо і на машині; по падає, від Кох від кохона. Потім двомісяч пасажирів використати з потяга. Мене від ніс у руках. Інші сондцата розпочали гостити вночі потягом, але машина вилетіла. Сондцата зупинили мене своїми татом. Оскільки йому порізло руку. Мама спочатку підняла, що мене паронена. Проте на мені була кров мого рятівника.

Коли рід від Голоси, мій батько і сондцата обидвома фотографували. На звороті фото кохана (жінка знімка поїзда) написало: «Кравець К. В.»

Мій тато (на знімку, його вже немає з живих) розповідав, що в Союзі було створено філію про лікування, як за кермо машини автомобіля рятівника іншої. Моске, це вийшло в німого життя 24 жовтня 2000 року мій з мати поїхав до Москви, Києва, Мінська. Дуже хотілося зустріти коханий сондцата Ю. Краєва в редакції вашого газети. Адже вважав про лікування своїх друзів таким.

Barry N. Mischel
Alt-Heilgenfeld 10
1000 Berlin 27.

На мені була кров мого рятівника

Олег (19)

«Голос України», 16 червня 2000 року. № 107 (2354)

ву й темне мисл. Здавалося б, чого простіше? Однак справа не так проста. Відпочинку потребує не так організм, як психіка. А для неї важливіше не спокій, а нові враження! Саме відсутність — чужа людина змінити обстановку. Навіть кілька днів, проведених поза домом, дозволяють розгледіти заручаючи като повсякденності.

3 прил.хачи...

ку-місце» можна припустити, що на рині 3-го рівня. Та й ціни здебільшого залежать від попиту і можуть варіювати дуже сильно залежно навіть від розташування хліба, не кажучи вже про окремі міста чи селища. Приміром, у престижному Коктебелі ціни традиційно у кілька разів вищі, ніж у розташовани поблизу населених пунктах.

[illegible]

чивати, підкоряючись вимогам господарів, які розконвойованих в'язнів за замок, о десятій — відпустити, а ввечері, в тишечности, навийкраще їх

Олег ДЕНИСОВ

На во-м!

1. 602

Якщо ви байдуже до комфорту, не полюбуйте режим або не маєте належних коштів, можете обрати «дикий» відпочинок. Пропозиція на ринку тимчасового життя на курортах останнім часом набагато перевищує попит. Вибір найрізноманітніший — від розкладачок у приміщенні, нашвидкуруч пристосованого з сараю, до окремого комфортабельного особняка з усіма зручностями й немислимими виго-

Ливілізація навпаки

Канікули

Вибирайте розумно, адже маємо з чого

Україні цього літа працюють понад шість тисяч спеціалізованих дитячих оздоровчих установ, у яких відпочиває понад мільйон школярів. Ціни на путівка до санаторіїв і пансіонатів переважно коливаються в межах 500–700 гривень.

Є, щоправда, й винятки: до укладеного «Артеку», при-
рм, пільгова 25-відсоткова путівка коштує 250 гривень,
бо повна вартість дорівнює тисячі.

Втім, у переважній більшості випадків ціни значно нижчі. Тому багато які сім'ї можуть дозволити собі оздоровити своїх дітей у спеціальних установах. Для малозабезпечених багатодітних сімей, а також для пільгових категорій, існує потужна державна система знижок, головне — зуміти скористатися з них.

І ще одне. За даними Міністерства освіти, у період літніх канікул в Україні щодня гине одна дитина. Щоб уникнути трагедії, ретельно перевіряйте інформацію про установа, в яку посилаєте своє чадо. Перевірте дозвіл відділяти утворення таборам з професійним персоналом, унікальні послуги фірм-однолюнок.

АНТОН ДМИТРЕНКО

Каже, що на хороший відпочинок грошей не шкода. Тільки ось за питання, скільки грошей не шкода? Американські товедосуми, наприклад, щоб вирватися зі свого розміреного життя і поповнити кров адреналіном, готові заплатити сотні тисяч бабів, аби на тиждень потрапити в... камеру африканської а'зямби. До того ж організатори «екскурсії» гарантують, що і камера, і умови ув'язнення, і безпека будуть справжніми. Єдина відмінність — конвоїр охоронятиме не та «ув'язненого туриста», як його дороге життя. А вже співкамерники — теж справжні.

Інші воліють податися до диких джунглів, де їм доведеться вже власними зусиллями рятуватися від левів, тигрів, змії... Це по телевізорі все видається романтичним. А насправді підступному африканському крокодилові важко пояснити, що багатих туристів їсти не можна.

У літній період популярність має старушенця Європа. Джунглями вона, звичайно, похизуватися не може, але з точки зору архітектури тут є на що подивитися. До того ж багато ту

систів віддають перевагу не організованим турфирмам відпочинку з підом і харчуванням за розкладом, а подорожі автостопом. Особливо цим захоплюються студенти. З парю сотень марок чи франків у кишені й розказом за спиною вони виходять на автостопи з надією, що який-небудь сердешний дядько-лісничин безплатно підігне їх в інше місто чи навіть в іншу країну. Адже той самий німецький чи французький студент, не даючи про візу, може доховитися попрямувати до Греції, Голландії, Люксембургу, Чехії чи Польщі. Зупиняє його хіба що на українському чи

білоруському кордону... Але хоч би якими причинами видавалися подібні мандри, уявленням про сімейний відпочинок вони точно не відповідають. А куди можна поїхати всією сім'єю? На Канари, Гаваї, Сейшели? Уявіть собі, ні. По-перше, мій про те, що середньоевропейська сім'я може собі дозволити таке дороге задоволення, дуже перебільшене. По-друге, останнім часом багато сімей віддає перевагу більш екзотичному і менш дорогому відпо-

[illegible]

А відпочинок у селі — це так романтично!

Наталя ФІЛІПЧУК

Наталя ФІЛІПЧУК

► Слово потрібному

Багаті на курорт теж плачуть

Коли співробітники редакції, запалившись приводом поговорити на пресному тему, ділилися між собою словами про полеренні та плани на майбутній відпустці, пролунав телефонний дзвінок. «Одна забезпечена жінка», як вона сама відрізняючись, вирішила застерегти людей своєю майнової категорії. Оксана (назвемо її так) разом з дитиною та чоловіком есталия відпочити майже у всіх праченнях для мого купючка світу. Однак після таких спілкувань з працівниками київських тургентств дізнала єдиному: жодне з них, які траплялися на її шляху, не виконує обіцяне.

Якщо середня заощадженість громадян «надувається» по-середньому, то з загальної буралізації намагатимуться витягнути й суми шлюбішні. Остання подорож по одній з екзотичних країн не без допомоги тургенства перевищила запозовані витрати на півтори тисячі американських доларів. І це був уже не перший випадок, коли замість літака об'язного класу в останній момент розгорталися дельні не «культурнізми». Окану не попередили, що у країні, до якої вона збирається, риз на рік на берг, під самісінькі шквела тогди, наповне сша-свідена смердних володостей. А сім'я прихалаз тутлі саме в часуального збирання щіль гідоти. Чимало невдоволені такою з призово харчівна, «шквельна» нібито й п'ятизрочного помешкання тощо.

А ще Оксана сказала, що є така мережа відпочинку, про яку знає весь світ вона ліе у різних країнах). З безліччю зручностей (навіть – дитячими рушми) та зі скромними трома зірочками. І лише у часі нас чомусь агентами є закладені виводити на такі контакти, робити відпочинок дійсним і комфортнішим. А на майбутнє вона пообіcala собі й таким, як вона, не зв'язуватися з турфірмами. Оксана вважає, що з мільном грошей можна дати собі раду будь-де без посередників.

Ніла ІВАНЕНКО.

► Домашний адвокат

Компенсація за невикористану відпустку

І тки з наданих мені 36. Використовувати решту я не маю можливості і бажання. Чи маю я право на відшкодування невикористаної частини відпустки?

М. МЕЛЬНИЧЕНКО

Київ. Виплодно до ст.73 КЗпП шорнина основна виплатна надбавка працівникам тривалістю не менш як 24 календарні дні за виплатною робочий рік, який відпущується з даною умовою до роботи доктори. Невизначено, чи працівники, які працюють за умовою до роботи, як правило, до кінця робочого року, за який надбавка виплачується. Виплодно до ст.83 КЗпП за бажанням працівників частина шорнина відпущується змінюється тривалістю виплати. Чи виплачується працівникам шорнина працівників шорнині та додатково виплатує надбавку має бути не менш ніж 24 календарних днів. Преп'являє отримувати право на грошову компенсацію за шорнину, якщо працівник не працює за умови використання шорнини шорнини тривалістю не менш як 24 календарні дні в натурі. У нашому випадку було використано лише 7 днів виплати, що не дає права на виплату грошової компенсації за шорнину. М. Мельниченко

то залишилася, отож невикористана частина відпустки не підлягає компенсації.

Наталія ПЕЛЕТКО

Юрія ВЕНГ - ЕННА

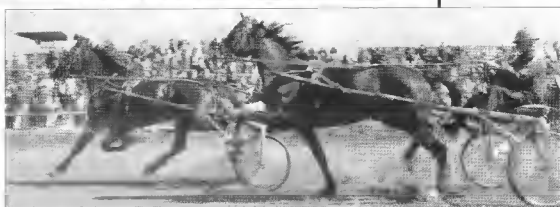
Багатих буратін і «надувають» відповідно

Як рисаки «Форда» припнули

(Початок на 1-й стор.). Так, власне, і сталося: попри всі перипетії наїзник Григорій Назаренко на Геркулесо-ві обігнав і своїх земля-ків, і гостей — полтавців, сум-чан, харків'ян, киян. А отже, за-водська конюш-ня поповнилася одразу 320 ки-ськими силами, хоча й механіч-ними. У єдиному, ли-бонь, на всю Ук-раїну музеї ко-нарства, який де в селі, чимало цікавих ек-спонатів: цар-ське повеління від 1888 року про заснування заводу, моделі

рідних гатунків із світових виста-вок у Чикаго, Лондоні, Парижі, Москві, портрет і призи одного з кращих наїзників ХХ століття (за оцінками ек-спертів, він посі-дає третє місце на планеті) Ми-хайла Стасенка, який 70 років віддаєлюбимій справі і майже даєч «обмотав» земний екватор на іподромах. Та головне са-гитство — коні. І хто хоч трохи ро-зуміється на них, то згадає непе-ревершений Лю-на. Поступка, Ідеала, Румба, Колчедана, Гуге-нотку, Диканьку, Гайду, Хватку... Жеребця Абагу-ра торік продали за 160 тисяч гри-вень. От як ціню-ються справжні породисті риса-ки, які пішли від арабського же-ребця Сметанки (платили золо-том за живу вагу) і його сина Бар-са. Коні, що го-дяться і в підзо-ду, і під вогне-м. Григорій ГРИНЬ, Валерій ЧЕРКАС (фото).

Полтавська область.

«ЗОЛОТА КНИГА ДІЛОВІЙ ЕЛІТИ УКРАЇНИ '2000»

Олімп видатних особистостей держави

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ

Засновником, учасником та виконавцем проекту «Золота книга ділової еліти України»

Вітаю з започаткуванням видання, покликаним репрезентувати світові підприємницький мішк України, кращих представників вітчизняного бізнесу, які роблять вагомий внесок в утвердження нашої держави, у піднесення та ринкової перебудови її економіки.

Переконаний, що «Золота книга ділової еліти України» сприятиме розширенню взаємодій між державою та приватним сектором, інтеграції приватних підприємств і залученню інвестицій, дальшому інтегруванню нашої країни у світовий економічний простір.

Бажаю успіхів у цій важкій і потрібній справі.

Л. КУЧМА

Л. КУЧМА

Часто через брак інформації бачимо велику кількість людей, які шукають, фірму або, навпаки, втратили, ознайомившись з рекламним буклетом, що розповідає про започаткування «Золотої книги ділової еліти України '2000», вважали, що це лише ще один з маркетингових прийомів, який не дає ніякої гарантії, що це дійсно єдиний і неповторний проект. Проте, якщо подивитися на цей проект з боку, то можна побачити, що це дійсно єдиний і неповторний проект. Проте, якщо подивитися на цей проект з боку, то можна побачити, що це дійсно єдиний і неповторний проект.

Він став започаткований офіційно вже декілька місяців тому, коли була така необхідність, щоб усім нам робота над проектом, метою якого є створення світового рейтингу, давала б можливість побачити, що це дійсно єдиний і неповторний проект. Проте, якщо подивитися на цей проект з боку, то можна побачити, що це дійсно єдиний і неповторний проект.

Серед засновників проекту відомі не тільки в Україні, а й далеко за її межами організації. Асоціація національних дипломатів

України, Компанія «ЄВРОІМІДЖ», Міжнародна вікіторія Рейтінг популярності та якості «Золота Фортуна», Український Союз промисловців та підприємців, Торгово-промислова палата України, Спілка підприємців України, керівники приватних підприємств України та Українська Асоціація Якості.

Альманах «Золота книга ділової еліти України '2000» вийде під знаком торгової марки «PREMIER-TSV», яка вже протягом кількох років представляє Україну світові. (До речі, всі видання серії «Золота книга» як і інші проекти торгової марки «PREMIER-TSV», офіційно запатентовані.) У межах економічного плану для найкращого результату членів зборів неабияк до долі батьківщини люди й замислили розподілити світові проєкти на Україну. На основі веселощів і глибокої наукової розвідки, аналізу міжнародного законодавства було розроблено дані проєкти, в рамках яких планується репрезентувати світові підприємства і підприємців — «Інвестиційні і кредитні для Харківського регіону», «Виродження і розвиток економіки Харківського регіону на 1996–2000 роки». Шкафу ідеї підтримав Голова Харківської обласної державної адміністрації Олег Олексійович Діомид. В результаті цієї співпраці вийшла друком книга «Підприємства Харківщини пропонує світові інвесторам». Всі ті, хто цікавився, зробили підліток у стилі торгової марки «PREMIER-TSV», каталогу розійшовся з усіма сторонами уряду і парламенту як найбільш бізнесові та промислові структури переходили на нові шляхи. Електронна версія, яка дозволяє з легкістю переглядати напівпробітні, додала популярності виданню, яке пропало не лише Харківщині, а й всій Україні. Сьогодні міжнародні контракти було укладено на інших підприємств та бізнесменів, які мали вихід з цього каталогу, якщо не вийшли з нього.

Наступним проєктом торгової марки «PREMIER-TSV» був художній альбом «Місцевий паказ Харківщини», який 60-тисячому українцю Харківської організації Співки художників України. Вищу частину світу та світу викладали, виготовили фарби, висока якість друку викликає справжній подив, як можливо це у нас, в Україні, в нашій економічній ситуації? Так, можливо, якщо за справу беруться професіонали.

Кали стало відомо про проведення в Києві навісній 1998 року щорічний збір Рад директорів Європейського фонду реконструкції та розвитку, на високому державному рівні вирішували питання, кому доручити видання презентаційного каталогу про нашу країну.

Дискусія закінчилась швидко — торгова марка «PREMIER-TSV» була прийнята консенсусом. Каталог «Експертизи України» до його складу ввійшли всі учасники зборів, мали величезний досвід. Нові інформації не вважалися меншою відомістю про більш як три десятиліття світові підприємства України, і навіть інвестиційні проєкти, не перекликалися, то вони підлягали приватизації того ж року 1998 року, та національних товариств, розраховувалися на акції, які мали розподілятися незалежно. Така оперативність примусила вразити ділових, прагматичних людей фірму і персонала, що співпрацювали з нашими підприємствами та бізнесменами не тільки можна, але й необхідно.

Із цієї ситуації вийшло, що співпрацювати з нашими підприємствами та бізнесменами не тільки можна, але й необхідно. Із цієї ситуації вийшло, що співпрацювати з нашими підприємствами та бізнесменами не тільки можна, але й необхідно. Із цієї ситуації вийшло, що співпрацювати з нашими підприємствами та бізнесменами не тільки можна, але й необхідно.

Ще один презентаційний альманах, що вийшов у світ під торговою маркою «PREMIER-TSV», називається «Золота книга українського підприємництва '99». Першим його виданням підтримав Голова Українського союзу промисловців та підприємців Анатолій Кирилович Кінах. Розробка і випуск цього інформаційно-видавничого проєкту, який скомпонував багаторічний каталог-довідник та його електронна версія, були приурочені до Всеукраїнського з'їзду представників малого та середнього бізнесу. Видання мистецтва вичерпало відомості про більш як 1000 провідних промислових та підприємницьких структур нашої країни, регіональну та загальноукраїнську інформацію про умови ведення бізнесу в Україні, численні запитання до участі в спільних проєктах і програм розвитку таїзації та розвитку. Надзвичайно важливим є те, що «Золота книга українського підприємництва '99» дала можливість встановлення особистих ділових контактів, — адже співпраця підприємств і бізнесменів відомість майже справу з конкретними людьми.

Можна сміливо сказати, що «Золота книга українського підприємництва '99», написана президентом, прем'єром, парламентаріями, банкам, торговим палатами 166-ти найрозвиненіших країн світу, в основі інституту Європейського Союзу, до Європейської Асоціації ділової та до уважливості інформації, до міжнародних асоціацій і величезній співпраці бізнесу, міжнародних центрів торгівлі та інвестицій тощо, сприяла ідеї співпраці формування системи об'єктивної інформації про підприємства України та України і створення нових можливостей взаємодії між підприємствами у просторі третього тисячоліття.

Проект, що наз ним миши працюють фахівці компанії «ЄВРОІМІДЖ», — «Національний презентаційний альманах «Золота книга ділової еліти України '2000», справді грандіозний, адже започаткований він у рік 2001-ї Християнства і символізує собою створення світового держави. Народу і Церкви. Історія створення альманаху приватив Президент України Леонід Данилович Кучма і Митрополит Київський і всієї України, Престолів Української Православної Церкви блаженнійшій Володимир.

Прекрасний твір релігійного видання відбувся в грудні 2000 року під час проведення в Національному палаці «Украї-

PREMIER
TSV

МИТРОПОЛИТ КИЇВСЬКИЙ І ВСІЄЇ УКРАЇНИ, ПРЕСВІТЕР УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

Засновником, учасником та виконавцем національного проєкту «Золота книга ділової еліти України»

Він імені Української Православної Церкви щиро вітаю Вас з нагоди започаткування національного проєкту «Золота книга ділової еліти України».

Піднята праця видатних особистостей та їх досягнень: співробітників розбудови нашої молоді демократичної країни та засадування ділового підприємства у світовому просторі як найважливіша складовина для нашої держави.

Ця патрістична акція нашість, нахотінення до належного нам служіння шляхом миротворчості та утвердження миром і загальною українською державою, з вірою у непереможне добро.

Бажаю Вам успіхів у виконанні великого покликання, доброго землі здоров'я та Божого благословення.

+ Володимир

раїни '2000» ставуть повноправними учасниками Форуму.

Після жовтисх суміш, що білопатронічний термат однією, але мистичне офіційний, спонсорський, номінаційний, рекламний та інформаційно-діловий розвід, сприятиме налагодженню міжнародних контактів, розширенню взаємодій між підприємствами України та світовими підприємствами. «Золота книга ділової еліти України '2000» стін йтиметься про нашу економіку. Завдяки альманаху, який єдиний і неповторний, сприятиме розвитку економіки України, підприємств і бізнесменів, про тих, які знають, ініціативність, енергія та швидкість, які вміють бути злочинними літературними епісоді і історію нашої держави.

Тетяна ДАМКО, член Національної спілки журналістів України.

Організатор проекту: Україна, 01630 Київ, вул. Івана Франка, 42-Б. Тел./факс: (044) 216-43-23. 216-52-87, 246-96-13, 246-96-29, 246-96-33. E-mail: goldbook@ukr.net

Голова актора стала прохідним двором